

Élő Víz

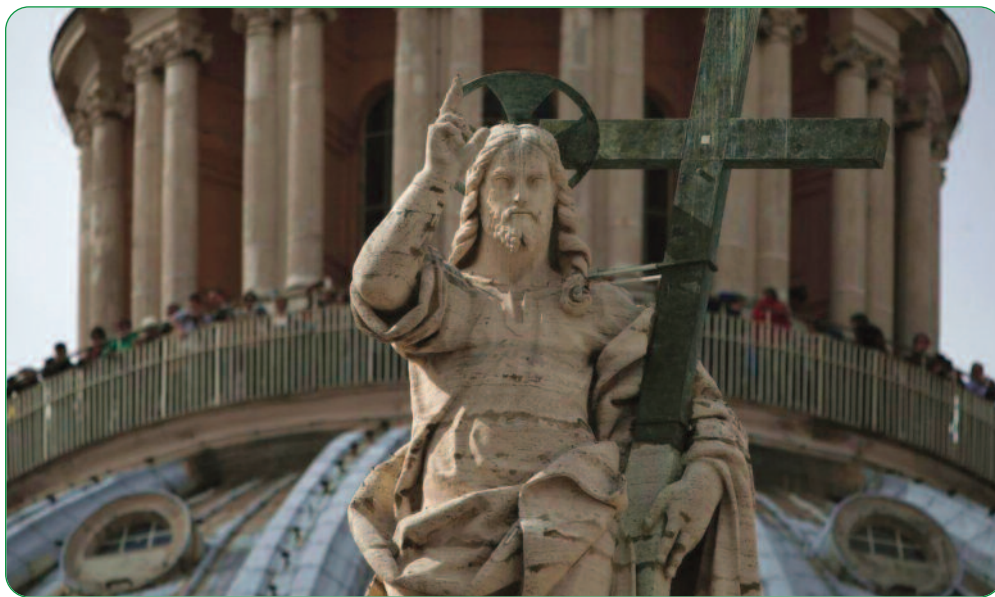
Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. szeptember 22.
Évközi 25. vasárnap

Jézusnak szolgálók

A mai evangéliumi példabeszéd tanulságaként és lezárásaként Jézus ezt mondja: „Egy szolga sem szolgálhat két úrnak. Nem szolgálhattok Istennek és a pénznek” (Lk 16,13).

A bibliát figyelmesen olvasva észrevesszük, hogy a szolgálatnak két, egymástól egészen különböző jelentése van. Egyrészt találkozunk a szabad szívvel végzett istenszolgálattal, másrészt a kényszerből, embereknek végzett rabszolgamunkával. Az istenszolgálat fellemeli, a rabszolgaság megalázza az embert. Az ószövetségi időkben jól ismert volt a Tízparancsolat, amelynek első törvénye így szól: „Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!” (Mtörv 6,13). Az istenszolgálat mindenekelőtt a templomi szolgálatot jelentette az istentiszteleti cselekmények alkalmával, amely a papok feladata volt. Az istenszolgálat azonban nem korlátozódott a szent helyekre és a papok személyére, hanem kiterjedt a vallásos emberek egész életére. Azáltal, hogy valaki enge-

delmeskedett Isten parancsainak, az élete istenszolgálattá vált. A szeretetből fakadó istenszolgálatnak útjába állhat a pénz, amely megosztja az ember szívét és Isten szeretetétől és szolgálatától könnyen odafordíthat bárkit az evilági javak imádatához. Erre a veszélyre figyelmeztet az Úr Jézus, aki a következők mondja: „Egy szolga sem szolgálhat két úrnak. Nem szolgálhattok Istennek és a pénznek” (Lk 16,13). Aki követni akarja az Atya szolgáját, Jézust, annak le kell

mondania a gazdagságról, a pénzről és a tulajdonról.

Érdemes odafigyelnünk a szolgáló Jézusra. Egymással versengő tanítványai számára a rá váró szenvedések harmadszori megjövendölése után világossá teszi, hogy „nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és életét adja váltságul sokakért” (Mk 10,45). Az apostoloknak és a tanítványoknak követniük kell Mesterüket a szolgálatban is.

Üdvösségünk szolgálja

Jézus szolgálatának legmeghatóbb jele, amikor az utolsó vacsorán, a rabszolgák feladatát végezvén, megmossa apostolainak lábát.

Cselekedetét befejezván lelkükre köti, hogy ha ő vállalja a szolga szerepét, akkor nekik is ezt kell tenniük. Ez a kérése túlmutat azon az embereknek végzett szeretetszolgálaton, amelyet a lábmosás jelképez. Az Úr vállalja a próféták által előre megjövendölt „szenedő szolga” szerepét, amikor megváltásunk szolgájaként végigjárja a szenvedés útját és üdvösségünk szolgájaként meghal a kereszten. Íme, ez az Atya akarata előtti meghajlás, ez a tökéletes engedelmesség és istenszolgálat. Hűséges istenszolgálatunkkal érdemeljük ki, hogy Jézus barátai legyünk.

Önzetlen szolgálat

Urunk, Jézus Krisztus! Add, hogy mindig felismerjem, mit kell tennem, s adj erőt mindannak megtételéhez, ami üdvösségemhez szükséges.

A HIT ÉVE 2012-2013

Segíts engem abban, hogy becsületesen, tisztességesen élve, az embereket szolgálva és hozzád hűségesen haladjak előre az örök élet felé. Céljaim és végső célom elérésében vezessen engem igazságban és tisztességben a Szentlélek! Taníts engem a tökéletes engedelmességre és istenszolgálatra! És taníts engem embertársaim önzetlen szolgálatára! Segíts, hogy mindenki felismerjem arcodat, s alázattal segítsek!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 25. vasárnap
Ám 8,4-7
1Tim 2,1-8
Lk 16,1-13

Hétfő
Ezd 1,1-6
Lk 8,16-18

Kedd, Szent Gellért püspök
Bölcs 3,1-9
Mt 10,28-33

Szerda
Ezd 9,5-9
Lk 9,1-6

Csütörtök
Agg 1,1-8
Lk 9,7-9

Péntek
Agg 1,15b-2,9
Lk 9,18-22

Szombat
Zak 2,5-9.14-15a
Lk 9,43b-45

Évközi 26. vasárnap
Ám 6,1a.4-7
1Tim 6,11-16
Lk 16,19-31